

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 13 stycznia 1951 r.

w sprawie zasad organizacji finansowej i systemu finansowego na rok 1951 dyrekcji budów i oddziałów wykonawstwa inwestycyjnego.

Na podstawie art. 18 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 439) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie niniejsze ustala zasady organizacji finansowej i systemu finansowego na rok 1951 dla:

- 1) dyrekcji budów, powołanych w trybie przewidzianym zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 11 kwietnia 1950 r. w sprawie trybu powoływania dyrekcji budów (Biuletyn P.K.P.G. Nr 6, poz. 92);
- 2) oddziałów wykonawstwa inwestycyjnego, zwanych w dalszym ciągu „O.W.I.”, powoływanych w przypadkach i w trybie ustalonym w § 38 instrukcji Nr 21 Państwowej Komisji Planowania Gospodar-

czego dla sporządzenia planu inwestycyjnego na rok 1951.

I. Dyrekcje budów.

§ 2. Dyrekcje budów wykonują wszelkie prawa i obowiązki inwestorów bezpośrednich.

§ 3. 1. Dyrekcje budów wykonują inwestycje bądź w całości systemem zleconym, bądź w całości lub w części systemem gospodarczym.

2. Dla wykonywania inwestycji systemem gospodarczym w dyrekcjach budów, wykonujących budowy o charakterze produkcyjnym, powoływane są O.W.I., o ile przerób inwestycji wykonywanych systemem gospodarczym przewyższa w stosunku rocznym kwotę 1.000.000 zł.

Monitor Polski Nr A-23

— 286 —

Poz. 291

§ 4. 1. Koszty utrzymania dyrekcji budów pokrywane są bezpośrednio ze środków inwestycyjnych w ramach preliminarzy podlegających zatwierdzeniu przez władze, wymienione w § 3 powołanego w § 1 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 11 kwietnia 1950 r., w porozumieniu z Ministrem Finansów.

2. Personel dyrekcji budów opłacany jest według umowy zbiorowej tej gałęzi przemysłu, w ramach której znajduje się inwestor.

§ 5. Dyrekcje budów opłacają należności za dostawy i roboty wykonane zarówno systemem zleconym jak i gospodarczym ze środków inwestycyjnych na zasadach ustalonych dla inwestorów bezpośrednich.

§ 6. Wydatki, związane z działalnością rozruchową i przygotowaniem działalności przyszłego nowobudującego się przedsiębiorstwa, dyrekcje budów pokrywają bezpośrednio ze środków inwestycyjnych w ramach generalnego kosztorysu na podstawie preliminarzy, zatwierdzonych przez właściwych inwestorów centralnych w porozumieniu z Ministerstwem Finansów.

§ 7. Dyrekcje budów amortyzują swoje środki trwałe na zasadach ustalonych dla jednostek budżetowych, tzn. jedynie przez konto funduszy własnych i umorzeń środków trwałych.

§ 8. W sprawie opodatkowania dyrekcji budów obowiązują przepisy przewidziane w dekreście z dnia 21 września 1950 r. o opodatkowaniu przedsiębiorstw gospodarki społecznej (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 399).

II. Oddziały wykonawstwa inwestycyjnego.

§ 9. O.W.I. działają na zasadach pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego.

§ 10. Koszty utrzymania O.W.I. obciążają koszt wykonywanych przez nie inwestycji.

§ 11. Podstawą rozliczeń O.W.I. są kosztorysy obowiązujące przedsiębiorstwa wykonawstwa inwestycyjnego.

§ 12. O.W.I. rozliczają się za wykonane roboty fakturami przejściowymi oraz fakturami ostatecznymi, wystawianymi na przedsiębiorstwo (dyrekcję budowy), będące inwestorem bezpośrednim.

§ 13. 1. W przedstawianych do zapłaty fakturach O.W.I. wykazuje potrącenia:

- 1) obciążającego go procentu obniżenia kosztów inwestycji,

2) 3% zysku objętego kosztorysem.

2. Ponadto O.W.I. wykazuje w miesięcznych fakturach przejściowych potrącenia w wysokości części planowanej miesięcznej amortyzacji swych środków trwałych, przeznaczonej na finansowanie inwestycji.

§ 14. O.W.I. posiada w banku finansującym inwestycje inwestora bezpośredniego, dla którego działa, rachunek operacyjny, którym samodzielnie dysponuje i na który przelewane są należności za wykonane roboty oraz zaliczki, o których mowa w § 15.

§ 15. Inwestor bezpośredni, dla którego działa O.W.I., udziela O.W.I. ze swych środków inwestycyjnych zaliczki w wysokości potrzebnej na pokrycie normatywu środków obrotowych O.W.I. Ustalenie normatywu środków obrotowych dokonywane jest na zasadach stosowanych w odniesieniu do przedsiębiorstw budowlano-montażowych z tą różnicą, że normatyw robót w toku uwzględnia czasokres wystawiania przez O.W.I. faktur przejściowych. Wysokość zaliczki ustalana jest na okresy kwartalne przez inwestora bezpośredniego, dla którego działa O.W.I., w porozumieniu z bankiem finansującym daną inwestycję.

§ 16. W przypadkach, w których dla przedsiębiorstw budowlano-montażowych udzielany jest kredyt sezonowy, w stosunku do O.W.I. następuje odpowiednie okresowe zwiększenie zaliczki.

§ 17. Remonty kapitalne swych środków trwałych pokrywa O.W.I. z rachunku operacyjnego do wysokości części funduszu amortyzacyjnego, przeznaczonej na kapitalne remonty.

§ 18. Przepis § 8 ma odpowiednie zastosowanie do O.W.I.

§ 19. W tym zakresie, w jakim zasad organizacji finansowej i systemu finansowego O.W.I. nie reguluje niniejsze zarządzenie, należy odpowiednio stosować przepisy o zasadach organizacji finansowej i systemie finansowym przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego.

§ 20. Bankami finansującymi działalność operacyjną O.W.I. są banki finansujące inwestycje przedsiębiorstw (dyrekcji budów).

III. Przepis końcowy.

§ 21. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Minister Finansów: K. Dąbrowski